

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 26 (646)

Gorica - četrtek 29. junija 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

NAŠ ODGOVOR

Primorski je preteklo nedeljo objavil članek pod naslovom Ljudstvo odločno zahteva enotnost! V tem članku se ustavi in razčleni naš uvodnik od preteklega tedna Neopravičena jeza. Njegov sklep je, da ljudstvo odločno zahteva enotnost. To se pravi, da moramo vsi Slovenci v Italiji peti po taktu KPI in pa NSZ. Zanj naši razlogi, ki slov. katoličanom in demokratom svetujejo, naj vodijo lastno politiko, nič ne veljajo. Poglejmo še enkrat ali je res.

Predvsem želimo poudariti, da se nečemo mešati v odnose med strankami in njihov odbor, kakor tudi nečemo soditi o raznih akcijah, ki so baje bile pred sklicanjem sestanka v Trstu v nedeljo 18. junija. Te zadeve nam niso dovolj znane in nismo pri njih neposredno zainteresirani, zato naj o tem govorijo in se izjasnijo stranke. Nas zanima, ali res ne držijo razlogi, ki smo jih navedli zoper sodelovanje s komunisti.

Predvsem ali so res sklicali omenjeni sestanek le župani tržaških občin na lastno iniciativo? Iz vsega do sedaj znanega so se za sestanek zmenila vodstva KPI, NSZ in SKSZ. Sprva so se dogovorili tudi z vodstvom SDZ, ki je pa pozneje odstopilo. Torej ne župani, temveč vodstva političnih strank in skupin so se za sestanek zmenila, župani so samo na zunaj nastopili kot sklicatelji. Drugo dejstvo je, da sprva KPI ni hotela pristopiti k tej akciji, pozneje je pa prevzela vodilno vlogo in vse prejšnje dogovore postavila na glavo. O tem bo vedelo kaj več vodstvo SDZ.

Vendar naj so odbori strank sklepali kar koli in se hoteli povezati s komer koli, dejstvo je, da s KPI slovenski demokrati in katoličani ne moremo in ne smemo v skupne akcije, ker bi ji s tem samo pomagali na oblast. Tako smo zapisali in to držimo. Kajti izkušnja uči, da so komunisti vedno iskali pomoč drugih strank in skupin, se vezali z njimi v skupne akcije, na koncu pa vedno oni potegnili daljšo slamo. To se pravi, da je od vsake take povezave imela končno korist le partija. To uči zgodovina zadnjih desetletij pri nas Slovincih kakor tudi pri drugih narodih. Zato ta naš argument ni smešen, temveč je silno tragičen, namreč da je KP najbolj nelojalen tovariš v vsaki skupni akciji.

Nadaljnji naš dokaz zoper povezavo je bilo dejstvo, da v Italiji vodi državo KD s pomočjo raznih strank sredine. Zato so pač samo te, ki v državi odločajo in samo te morejo odobriti šolski zakon, deželno avtonomijo itd. Socialkomunisti morejo kvečjemu sodelovati s tem, da predložijo KD ne sabotirajo, kot so vajeni delati. Da je res to dejstvo, so pokazali naši komunisti sami, kajti v Trstu so nesli pismo k demokratu Fanfaniju in ne h komunistu Togliattiju ali k socialistu Nenniju. Tudi oni morajo torej upoštevati »oblast«, le mi bi je ne smeli.

Nadaljnje modrovanje Primorskega se tiče sovražnega zadržanja nekaterih zastopnikov KD in drugih sredinskih strank do nas Slovencev in do naših zahtev. To so dejstva, o katerih smo tudi mi pisali in zoper nje nastopili. Zavedamo se, da smo ljudje vsi podvrženi zmoti, v politiki pa še najbolj. V politiki nosi vsak človek s sabo ne samo človeško omejeno pamet, temveč tudi svoj egoizem, različne predsodke, postranske namene. Zato jo politiki tolikokrat polomijo. V takih primerih je dolžnost zoper krivico ali zmoto nastopiti. To smo mi storili in bomo še delali tudi zoper demokratske politike, če bodo našemu ljudstvu delali krivico. Zaradi tega pa ne bomo zavračali krščanske demokracije kot take in pobijali idej, ki sloni na socialnem nauku Cerkev. Zaradi takega nerazumevanja kroga krajevnega politika pri KD ali pri kakih drugih demokratičnih stranki pa ne bomo zavrgli demokratičnega sistema in iskali rešitve pri KP, kot delajo naši novolarji, kajti povedali smo: Eno diktaturo smo izkusili, druge, še hujše, si pa

ne želimo. Svoje ljudstvo ljubimo v toliki meri, da mu želimo resnične in prave demokracije, svobode in pravice, katerih mu nobena socialistična in še manj komunistična diktatura ne more dati.

In tukaj je Primorski utihnil. Mi pa ne moremo in ne smemo utihniti. Diktatura je tolikšno zlo, da se mora zoper njo boriti vsak svobodoljubljen človek. Ni potrebno, da je katoličan, dovolj je, da ljubi svobodo zase in za druge, da želi svobodo sebi in drugim v enaki meri. In čudimo se, da je te zavesti med našimi ljudmi tako malo in da v toliki meri podpirajo novo diktaturo, ko smo pa ravno mi Slovenci zaradi različnih diktatur do sedaj največ trpeli in še trpimo na svojem matičnem telesu. Zato naj se suženjsko razpoloženi rojaki le vežejo z novo diktaturo socializma, vsi svobodoljubni Slovenci se pa ne bomo nikoli!

Kmetje v Franciji se upirajo

Zapadno in južno Francijo je v zadnjih dveh tednih zajel val obsežnih protestnih demonstracij kmetov, ki zahtevajo od vlade učinkovite ukrepe, ki bi kmečkemu prebivalstvu zagotovili pravičnejšo razdelitev dohodkov. Kmetstvo je sicer v vseh evropskih državah v krizi, toda francosko ima še posebne značilnosti, ki ga tarejo. Francoski kmetje namreč ne morejo razumeti, kako je mogoče, da oni prodajajo svoje pridelke po tako smešno nizkih cenah, medtem ko jih potem prodajalci na drobno prodajajo po pretirano visokih cenah. Krompir ga na primer kmetje prodajo po 8 frankov za kilogram, v Parizu in drugih mestih pa ga mora potrošnik kupiti po 70 ali 80 frankov za kilogram. Odtod nezadovoljstvo kmetovalcev, da so s traktorji in drugimi kmetijskimi stroji navalili na mesta in obkolili vladne palače. Več kmetijskih sindikalistov je policija med spopadi prišla. Toda ogorčenje kmetov je bilo zaradi tega tako silno, da jih je morala kmalu izpustiti!

V nedeljo je med eno tako demonstracijo postal žrtev sam francoski minister za industrijo Jeaneny, ko se je vračal od otvoritve nekega francoskega obrata v južno-zapadno Francijo. Ko se je v avtomobilu peljal proti železniški postaji, je naletel na kmečke demonstrante. Ti so spreved ustavili in navalili na ministra. Med

Južni Tirol ter izidi deželnih volitev na Sardiniji so še vedno predmet živahnih komentarjev. — Kot znano je Krščanska demokracija dosegla nesporen volilni uspeh, saj je dobila 46% vseh glasov ter dosegla absolutno večino svetovalcev v deželni zbornici. Napredovala je za dobrih 5%. Tudi ostale demokratične stranke so nekoliko napredovale, kakor tudi levičarske. Sploh so vse stranke napredovale na račun monarhistov, katerih glasove so si vsak malo pobrali. Levji delež je seveda padel h KD. Sodijo, da bo KD pritegnila k sodelovanju za sestavo deželne vlade še druge demokratične stranke sredine, čeprav sama razpolaga z absolutno večino.

suvanjem so mu razbili naočnike. Le s težavo je policiji uspelo ministra spraviti na vlak.

TELEGRAMI

KUWAIT: V tem arabskem protektoratu pod angleškim varstvom, ki je pa sedaj neodvisen, se obeta huda kriza zaradi odločitve iraškega diktatorja Kasema, da si to deželo priključi. Kuwait je na četrtem mestu na svetu po petrolejskem bogastvu. Ni znano, kaj je v ozadju Kasemove odločitve. Vendar pa Velika Britanija ne bo dopustila, da bi prišel njen petrolejski trg ob tako veliko izgubo.

BEOGRAD: Maršal Tito je že nekaj časa bolan in se zdravi na Brionih. Zaradi tega bo verjetno odpadel tudi obisk italijanskega zunanjega ministra Segnija pri jugoslovanskem predsedniku, med uradnim obiskom v Jugoslaviji od 28. do 30. t. m.

STRASSBOURG: Tu se je vršila konferenca evropskih in afriških parlamentarcev, ki so skušali pretresti možnosti uspešnega sodelovanja med Zahodno Evropo in novimi afriškimi državami za čim večjo vključitev Evrope v proces afriškega razvoja.

ZURICH: Nadaljuje se konferenca o Laosu. Na eni zadnjih sej je zunanji minister rdeče Kitajske maršal Čun-Yi hudo napadel zahodne velesile in tristransko preiskovalno komisijo. Trije laoski principi so se zedinili na osnovah za bodočo skupno vlado.

Nova berlinska kriza

Sovjetski ministrski predsednik Hruščev nadaljuje svoj program hladne vojne, ne glede na to, kar sta se s Kennedyjem zmenila na Dunaju, da je treba omiliti mednarodno napetost. Toda Vzhod in Zapad sta danes tako razdvojena, da čeprav rabita iste besede, jih vsak pojmuje po svoje. Tako na primer Hruščev pojmuje pod »svobodnim mestom« komunistično kontrolo, Zapad pa mesto, v čigar zadeve se nobena velesila ne sme vmešavati.

21. junija so v Moskvi praznovali dvajseto obletnico Hitlerjevega napada na Sovjetsko zvezo. Ob tej priliki je Hruščev oblekel generalno obleko z vsemi čini ter imel politični govor, v katerem je ponovno poudaril, da je trden namen Sovjetske zveze, da že letos podpiše ločeno mirovno pogodbo

z Vzhodno Nemčijo, Berlin (samo zahodni del) pa naj postane »svobodno mesto«.

V nadaljevanju svojega govora je ostro napadel nemškega kanclerja Adenauerja ter zagrozil zahodnjakom z ostrimi represalijami, če bi se s silo uprli njegovim nameram. Dotaknil se je tudi nemško-sovjetske nenapadalne pogodbe iz leta 1939 trdeč, da sta Francija in Vel. Britanija krivi, če je pokojni diktator Stalin paktiral s Hitlerjem, čeprav je znano dejstvo, da je Stalin to storil iz čisto drugih namenov.

Po vsem tem strokovnjaki sklepajo, da je treba koncem leta resno pričakovati zaostroitev berlinske krize, in to brž po zaključku kongresa sovjetske komunistične partije, ki je napovedan za oktober.

Italijansko javno mnenje je še vedno pod mučnim vtisom terorističnih dejanj v Južnem Tirolskem. Notranji minister Scelba je o tem govoril v poslanski zbornici in dejal, da znaša materialna škoda eno milijardo 270 milijonov lir. Le za silo so se atentati poglobili, ozračje je pa še vedno napeto, kajti sestanek med italijanskim zunanjim ministrom Segnijem ter avstrijskim Kreiskym v Zürichu v soboto 24. t. m. se je zaključil s popolnim polomom. Obe strani sta trdno vztrajali pri bolj ali manj znanih stališčih. Avstrija namreč zahteva popolno zakonodajno in upravno avtonomijo bocijske pokrajine v okviru samostojne dežele. Italijanska vlada pa je izjavila, da ne more ustanoviti nove dežele (regione), ampak da je pripravljena razširiti avtonomijo bocijske province. Okrog teh dveh polov so se sukala žiriska pogajanja, ki bi se morda v drugih okoliščinah ne zaključila popolnoma negativno. Tako pa so zaradi terorističnih dejanj ekstremistov propadla. V kakšnem ozračju sta se Segni in Kreisky pogovarjala v Zürichu, nam zgovorno pove že samo dejstvo, da sta šele po osmih urah vročih razpravljanj pristala na podpis skupnega zaključnega poročila.

Eichmann se zagovarja

Proces proti Eichmannu v Jeruzalemu je prešel v drugo fazo. Sedaj je na vrsti Eichmann sam, da se zagovarja. Toda vsa vprašanja Eichmannovega odvetnika so tako postavljena, da so odgovori vedno isti: Eichmann je nedolžen za milijonske umore Judov, ker je bil le izvrševalec višjih ukazov. Bil je le neznatno kolesce v stroju nacistične hierarhije, zato sam ni mogel ničesar odločiti. Skrbel je le za transporte internirancev in bil nekaj železničarski upravitelj. Proces se nadaljuje.

Tri četrti ure iz Milana v Paris

Dne 23. junija je superreakcijsko letalo Boeing 707 družbe TWA postavilo nov rekord, ko je preletelo progo Milan-Paris v 47 minutah. Na letalu je bilo 92 potnikov in 11 mož posadke.

Drugi letalski rekord je postavila letaloraketa X-15 na letalskem oporišču Edwards v Kaliforniji, ko je doseglo v letu, kontroliranem po človeku, hitrost 5939 km na uro.

Boj proti tankim petam

Pariški tehniki, ki imajo v oskrbi mestni tlak, so v zadregi, ker ne najdejo rešitve za okvare, ki nastajajo po mestnih ulicah zaradi visokih in tankih ženskih pet. Pariške ceste so prej vzdržale celih 20 let, sedaj pa je potrebna neprestana obnova, ker so ceste vse preluknjane kot grovierski sir. Tehniki nameravajo napovedati boj visokim ženskim petam, a se obenem tudi dobro zavedajo, da bodo bitko izgubili, še predno jo bodo začeli. Moda je nepremagljiva.

Povišanje tarif na železnica

Dne 23. junija so na seji ministrskega sveta med drugim odobrili tudi povišanje tarif osebne in blagovnega prometa. 15 odstotni povešek bo stopil v veljavo s 1. julijem. Tarife za prevoz delavcev bodo povišali le za 10 odstotkov. Vlada je naznala tudi 800 milijard za izboljšanje železniškega omrežja. Ukinili bodo mnoge koncesije za brezplačno in znižano vožnjo ter nadomestili zelo pasivne železniške proge z avtobusi.

Kaj sedaj, ko se je spor med Italijo in Avstrijo še zaostрил? Kljub temu je pričakovati, da se bosta obe strani na tiho še pogajali. Italija prav gotovo ne bo odstotno ugodila zahtevam nemške manjšine. Kljub temu je voditelj nemške Ljudske stranke dr. Magnago izjavil, da bodo Južni Tirolci prej ali slej dobili svojo avtonomijo.

Čombe na svobodi

Po treh mesecih je kongoški predsednik Kasavubu nepričakovano izpustil na svobodo predsednika secesionistične katanške vlade Combeja, katerega je dal zapreti med konferenco v Coquilhatvillu aprila meseca. Med drugim so ga obtožili tudi umora Lumumbe in že napovedali da ga bodo postavili na zatožno klop. Sedaj je pa kar naenkrat prišlo sporočilo, da se je Combe sporazumel s Kasavubujem in ga je zato izpustil na svobodo. Obvezati se je moral, da bo priznal osrednjo leopoldvillsko vlado ter poslal katanške poslance na zasedanje parlamenta, ki bi se moral te dni sestati.

CARACAS: V Venezueli je prišlo do vojaškega udara proti vladi predsednika Betancourta. Upor so že zadušili s pomočjo letalskih sil. Večji del vojske je ostal na strani vlade. Prišlo je tudi do precejšnjega števila žrtev.

RAZNE NOVICE

Porast turizma v Italiji

V senatu so pretekli teden zaključili bilanco turizma in javnih predstav v Italiji. Rezultati tega pregleda so zelo razveseljivi, kar potrjujejo tudi številke. Leta 1948 je obiskalo Italijo poldrugi milijon turistov. Leta 1950 je njihovo število narastlo na 5 milijonov, leta 1959 na 17 milijonov, lansko leto pa na 18 milijonov, kar je prineslo Italiji 410 milijard lir. Tudi v letošnjih petih mesecih se je turizem povečal za 25 odstotkov v primeri z lanskimi.

Glede filmov je minister Folchi izjavil, da so bili doseženi tudi na tem področju veliki uspehi, zlasti glede povečanja števila dobrih filmov in stroške cenzure nad nemoralnimi filmi.

Toča je napravila veliko škodo na Koroškem

Pretekli teden je razne predele Avstrije zadelo silno slabo vreme. Zlasti se je razbesnelo nad Koroško, kjer je toča napravila veliko škodo na poljskih pridelkih. Padala je debela kot golobja jajčka, uničila sadovnjake ter pobila tudi mnogo šip. Posebno hudo je bilo v Mežiški dolini pod Uršljo goro, kjer so imeli tudi tri človeške žrtve.

Narodni park pod Triglavom

Izvršni svet ljudske republike Slovenije je sprejel sklep, da se Dolina sedmerih jezer pod Triglavom proglasi za narodni park pod imenom »Triglavski narodni park«. S tem bo tej sloviti dolini pod Triglavom zagotovljeno zavarovanje in ohranitev tamkajšnjih naravnih lepot in znamenitosti.

Večjo kontrolo nad televizijo

Ameriški senat zahteva večjo kontrolo nad televizijo. Predsednik komisije za promet senator Newton Minow je izjavil, da televizija kaže ameriškim otrokom vsaj dvestomilijonkrat na teden umore, nasilje in spolnost. Zato je potrebna večja kontrola nad televizijskimi predstavami. V ta namen je prebral pismo matere, ki piše: »Ko je moj štiriletni otrok zvedel za smrt starega očeta, je vprašal: Kdo pa ga je ustrelil?«

KRŠČANSKI NAUK

Jezusovo vstajenje je nepobitno izpričano

Eden dvanajstih apostolov, Tomaž, ni veroval, da je Jezus vstal in da se je prikazal apostolom. — Osmi dan po vstajenju so bili učenci spet zbrani in Tomaž je bil z njimi. Tedaj je Gospod vstopil pri zaprtih vratih v njih sredo z besedami: Mir vam bodi! Tomažu posebej pa je rekel: »Deni svoj prst semkaj in poglej moje roke; podaj svojo rok in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren! Tomaž mu odgovori: Moj Gospod in moj Bog! Jezus mu pravi: Ker si me videl, veruješ; blagor tistim, ki niso videli, in so verovali.« (Jan 20, 24-29).

Jezus se je po svojem vstajenju večkrat prikazoval »ne vsem ljudem, ampak od Boga prej odbranim pričam« (Apd 19, 41), apostolom in učencem ter nekaterim sv. ženam. Ti so ga videli, so se ga dotikali, so govorili z njim in so jedli v njegovi družbi. Pozneje se je prikazal še Savlu, ki ga je izvolil za apostola.

Jezusovi sovražniki niso mogli tajiti Gospodovega vstajenja. Da bi mogli varati ljudstvo, so stražnikom pri grobu dali mnogo denarja z naročilom: »Recite: njegovi učenci so prišli ponoči in so ga ukradli, ko smo mi spali.« (Mat 28, 11-15). To je bila laž. Kdor spi, ne more videti, kaj se medtem godi.

Apostoli so oznanjali vstajenje kot temeljno resnico vere. Pavel je zapisal: »Če ni vstajenja mrtvih, tudi Kristus ni vstal. Če pa Kristus ni vstal, potem je prazno naše oznanjevanje, prazna tudi vaša vera... Toda Kristus je vstal od mrtvih, prvina njih, ki so zaspali, ker je namreč po človeku smrt, in po človeku vstajenje mrtvih. Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo tudi v Kristusu vsi oživel.« (I Kor 15, 13-22). — Apostoli sami se imenujejo »priče njegovega vstajenja« (Apd 15, 22) in so za to pričevanje šli tudi v smrt.

Vstali Jezus je pričevanje apostolov s čudeži potrjeval in potrjuje to še vedno s svojo dejavnostjo v sv. Cerkvi. On je tisti, ki jo vzdržuje, da jo peklenške moči in hudobije ljudi ne morejo ugonobiti. Cerkev še vedno raste in rešuje duše. Razumen človek iz vsega tega lahko jasno spozna, da Gospod ni mrtev, ampak da živi in vlada.

Sv. evangelisti pišejo o enajstih prikaznih vstalega Jezusa. A gotovo niso vse; kako naj bi si mogli misliti, da bi se najboljši sin ne prikazal po vstajenju Nji, ki je pod Križem vztrajala do zadnjega trenutka med največjimi srčnimi bolečinami? Je pač tudi to res, kar sv. Janez dodaja ob koncu svojega evangelija: »Je pa še mnogo drugega, kar je storil Jezus; in ko bi se vse to popisalo vsako posebej, mislim, da bi ves svet ne obsegel knjig, ki bi jih bilo treba napisati.« (Jan 21, 25).

Zveličar naš je vstal iz groba, vesel prepevaj, o kristjan!

ŽIVLJENJE GOVORI

„Nisem pričakoval“

Naj govori sam: »Rojen sem bil pred tridesetimi leti v deželi Galles (Anglija). Starši so me skrbno vzgojili v anglikanski veri in mi vcepili spoštovanje do sv. pisma ter globoko pobožnost do Jezusa Kristusa.

Ko sem dorasčal, sem kot dijak začutil željo postati anglikanski duhovnik. To sem povedal kaplanu (katehetu na šoli). Ta mi je dajal poguma. Tudi me je postavil za tajnika »Krščanske zveze«, ki jo je bil ustanovil.

O katoliški veri pa nisem vedel ničesar, namreč, nisem imel prilike, spoznati jo od blizu. Edini stik je bila žena, mojega strica, ki je bila katoličinja, a je stanovala daleč, na Irskem.

Dobil pa sem knjigo »Katoliški nauk«. Ze ko sem jo samo prelistal, sem spoznal, kako logično so povezane katoliške resnice: Cerkev je enotna (edina), vesoljna, stoji na prvenstvu sv. Petra, njegovi nasledniki so v nepretrgani vrsti. — Potem daritev sv. maše, resnična pričujočnost Kristusova v sv. R. T., in šest drugih sakramentov. Te in druge resnice temeljijo na sv. pismu. — Spoznal sem tudi, da je bila ta vera nekaj vera mojih prednikov.

Nekega dne sem šel s svojim prijateljem v katoliško cerkev k sv. maši. Cerkev je bila polna pobožne množice, ki je tiho sledila sv. daritvi. To je name naredilo globok vtis. Posebno še ker sem nato stopil v protestantsko cerkev, ki je pa bila pičlo obiskana.

Starši so zashutili, da se v moji duši pripravlja preokret. Mama je odločno nastopila, ko je zapazila pri meni katoliške knjige. Vendar sta mi oba, oče in mati, svetovala, naj se ne prenamagam, oba sta pa vedno nasprotna kakemu mojemu tozadnemu koraku.

Sel sem tudi v Pariz na univerzo, Sorbono, učiti se francosčine. Tam sem neovirano obiskoval sv. mašo. Silno so mi dopadli lepi obredi, občudoval sem krasna cerkvena oblačila.

V katoliškem nauku sem se bolj in bolj utrjeval. Samo težavno mi je bilo, ko so starši nasprotovali. Pa glejte, nepričakovano je prišlo pismo od njih. Dovoljujejo mi, da, če hočem, sprejemam katoliško vero.

9. junija sem skupno z bratrancem z velikim veseljem izpovedal katoliško vero. Nato sva bila pogojno krščena in sva prejela sakrament sv. pokore in sv. obhajila. Sedaj se pripravljam v katoliškem

semenišču, da prejmem zakrament posvečenja, — še pred letošnjo veliko nočjo.

Mihael Rees

(To je pisal v začetku 1961.)

Ko tole prizadevanje za pravo vero bereš, verni dijak in visokošolec, zahvali Boga, da si v pravi veri. Živi po nji. Maloverni pa, ki iščeš resnice v socializmu oz. komunizmu se zresni: »Zakaj bi jaz tako dragocen zaklad kot je sv. vera malomarno zgubljal in si kopal kapnice, brez žive vode, v večno pogubljenje?«

Iz življenja Cerkve

Izgon duhovnikov s Kube

Castrov režim na Kubi je stopil še korak naprej v izvajanju komunistične revolucije; izdali so zakon, ki odreja izgon vseh duhovnikov, ki niso državljani. V izvajanju tega dekreta so pa tako goreči, da radi pomešajo med tuje državljane tudi svoje lastne. Vatikansko glasilo Osservatore Romano je to postopanje na Kubi ostro obsodilo v uvodnem članku dne 25. junija. Tam poudarja, kako je Cerkev na splošno z naklonjenostjo spremljala Castrovo revolucionarno gibanje in ga podpirala, ker je videla v njem željo po večji socialni pravičnosti in svobodi zoper prejšnjo diktaturo. Pri tem je Castro izjavil, da je Cerkev stopila na stran revolucije.

Toda kmalu so med revolucionarji stopile v ospredje drugačne sile, ki so začele ideološki boj zoper katol. Cerkev in za izvedbo komunističnih reform na Kubi. Tedaj so začeli na Cerkev gledati kot na protirevolucionarno silo in duhovnike kot na zavestne protirevolucionarje. Začelo se je njih preganjanje najprej v šoli, ko so podržavili vse privatne šole, sedaj pa še njih izgon iz države. To je za Kubo tem bolj usodno, ker tudi ta država, kot povečini vsa Srednja in Južna Amerika, nima zadostnega števila domačih duhovnikov. Zato pomeni izgon tujih državljanov praktično odstranitev večine duhovnikov s Kube.

Kitajski škof je umrl v ječi

V preteklem marcu je umrl v ječi kitajski škof msgr. Jožef Wan, škof iz Hengyanga. Bil je v ječi od leta 1955 in lansko leto se je razširila vest, da je škof Wan

PRILIKE O JAPONSKIH POGANIH

V zadnji številki smo objavili pismo misijonskega brata Karla Kerševana iz Konga. Danes prinašamo razmišljanja o poganih na Japonskem, kakor so prišla izpod peresa in iz srca misijonarja Vl. Kosa. Drugačnega značaja so kakor opazovanja Karla Kerševana. Razčlemba so poganske duše, ki tava v slepoti vpricho najvažnejših vprašanj življenja. Zato pa so tem glasnejše opozorilo za nas, ki imamo vero v Kristusa, da to vero čuvamo in da vse storimo, da tudi pogani spoznajo Luč, — ki je Kristus. (Ured.)

POGAN VPRICO SMRTI

Cemu naj primerjam vrednost japonskega človeka v naši poganski četrti? Podobna je mrtvaškemu avtu, ki je pred mesecem stal ob kanalu, ker ni bilo zanj prostora na cesti. Dan in noč se vrstijo pred mrtvim človekom sorodniki, znanzi, trgovci, kipi bogov. Tudi dosti iskrene žalosti je pri tem, in praznina resnično boli, morda najbolj praznina lastnega življenja. A vse je natanko odmerjeno, sicer bo trgovina trpela škodo in uradniki krematorija bodo jezni. Torej čas odhoda v peč, pot do peči, darovi za vse, ki so kakorkoli izkazali posebno čast umrlemu bitju — vse je odmerjeno, da ne bo zamere pri živcih, ne zastoja v prometu, ne obrekovanja. Pravzaprav se nič ne spremeni, skoraj nič okoli mrtvega bitja. Kdo se ga bo spominjal po smrti? In kako se ga bodo spominjali, ko pa ne vedo, kaj je z njim nastalo — onkraj odmerjenih zemljišč... In h komu naj molijo? Kdo more dokazati, da bogovi res

živijo in da so z veseljem sprejeli uboga človeka? In kakšne vrste bog je Buda, ki je bil človek kakor vsak izmed nas in je tudi tako umrl?

Toda čemu naj primerjam vrednost umrlega katoličana naše četrti? Kakor cipresa je, ki stoji na katoliškem pokopališču pri kraju Fuchū. Veter jo tolaži in dež jo umiva in včasih se samotni ptički ustavijo kot za kramljanje o življenju. In poleg velikega križa stoji, nič je ni strah. Ljudje, ki hodijo obiskovat grobove, se ustavijo in zmolijo prošnjo za usmiljenje za vse. Kaj smo iz sebe, ako se nas Bog ne usmili? Usmiljenje je posebna vrsta ljubezni. O, v naši četrti potrebujemo čisto posebno vrsto ljubezni, ker smo po svojih nagnjenjih tako daleč od božjega, tako zaverovani v stvar, tako strašno smešni v primeri z resnostjo večnosti. In kdor ima srce za ljubezen tudi do tako ubogih kot smo mi v naši četrti, naj postoji ob cipresi, hrastu, telefonskem drogju ali semaforu in zaprosi za nas. Naša četrt je kakor pokopališče živih mrtvecev.

CLOVESKE SLEPOTE

Cemu lahko še primerjam slavo japonskega pogana? Podobna je rožnato-beli sladkorni kepi (sladoledu), ki jo otroci v naši četrti kupujejo in ki se takoj stali v ustih in ne nasiti. Ne le v naši četrti, tudi v razkošnem Tokiu in po drugih japonskih mestih je toliko stvari tako kot na Zapadu — poniklano, z neonom razsvetljeno, z vinilom prevlečeno, v celofan za-

vito. Tudi srce, in tudi mišljenje. Na dnu pa je tiho in prazno kot rična polja v decembru. Človek je poln sebe, zato ni prostora in ni želje po Bogu. In v naši četrti se bojimo resno misliti na Boga; kakor da bi mu morali oddati še tisto malo stvari, ki jih imamo, raztresene po rogoznici (od črvov načeti). Kdo nas bo osvobodil te slepote? Milost Večnega Osvoboditelja, čigar orožje je kovano tudi od Tvoje in moje molitve, Tvoje in moje (še tako majhne) žrtvice, recimo, za misijone v severovzhodnem predmestju Tokia...

Cemu lahko primerjamo človeka naše uboge, poganske četrti? Podoben je mlademu slepcu, ki sem ga bil obiskal na praznik sv. Treh kraljev. Za otroka mu skrbimo v našem zavetišču, za denar pa skrbi njegova žena, ki res gara od zore do noči. Vljudno se je zanimal za Kristusa, ne, s pravo radovednostjo je poslušal mojo skromno razlago. Zdi se mi, da ga je vest o Kristusu razveselila; razumel je, da mu je bil prinesel smisel življenja, čeprav ne more več gledati. Ponudil sem se, da ga spet obiščem, kakor in kadar se njemu prav zdi, a mi je dejal in se opravičil, češ, morda... kdaj... v nedoločeni bodočnosti; zaenkrat da je član protikatoliške organizacije Soka-Gakkai, ki so ga vanjo prisilili; in da so ti ljudje močnejši, itd. Zaupal mi je, da na shodih obrekujejo Kristusa: ali more biti Bog s sulico preboden in na križ prabit? Ko sem se vračal, je bila cesta polna opoldanske luči, ki je tudi podoba. O Veliki noči imenujemo Odršenika-Nosilca luči.

KAKOR POŽAR SREDI NOCI

Dà, tudi požaru sredi noči je podobna brezskrbnost naših poganov. Kakor da bi zmeraj živeli na tem in takšnem svetu, živijo. Ali veste, kaj pomeni požar v naši gosto-naseljeni četrti lesenih hiš? Sredi noči, ko mirno spimo — vsaj po večini — bruhne krik in vse postane rdeče in plameni drvijo v nebo, nekje se gasilski avto z vtilim zvonom premika skozi goste ulice in vsakdo ve, da bo prepozno. Gorje, ako piha veter! Vsak izmed nas mora skozi ogenj — Gospodova beseda je, —in kaj bo z nami, ako nas ogenj zasači nepripravljene, sredi spanja, ne, sredi plesa v skoraj temnem baru, kakor jih je zdaj toliko v naši četrti? Oni dan je v velikem Tokiu pogorelo okoli 13 kabaretov, mislim, da v eni sami noči. Vse mesto je razdeljeno na »požarne okraje«, ki mu je dodeljen stražniški stolp, da odkrije in javi požar. Podnevi morda rešimo, kar se da, a kdo nas bo rešil ponoči — kadar nam ni mar čuječnost? In nam, v naši četrti, ni mar za čuječnost, ki predstavlja poznanje noči, zla v njej, čuvarja v njej. O, da bi se predramili pravočasno, vsaj med smrtno uro! Zato ni izgubljena molitev, ki se spominja dnevno umirajočih, posebno poginov... ki so morda ugasili zadnjo svečko naravne luči in se vrgli v naročje snovi.

NARAVNA DOBROTA JE REVNA

Ali pretiravam? Dokaj dobrih poganov živi tudi v tisti ubogi četrti na severovzhodnem robu Tokia, boste dejali, živi povsod. Priznam, dobri so, v marsikaterem pogledu naravnih vrtiln prekašajo kristjane, nekaj izmed njih resno stremi za popolnostjo — naravnega človeka. A naravni človek ne more vstopiti v nebeško kraljestvo. Ali ni zato postal človek Edinorojeni Sin božji, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil preklestva tostranosti in nas spet napravil — rodil, je boljši izraz — za božje otroke? Pridite v našo četrt in živite s takšnimi naravno dokaj popolnimi ljudmi — kmalu Vas bo njih praznina zadela s hladnostjo, njih neke vrste samozadostnost odtujila, njih umno in vendar egocentrično življenje Vas bo naveličalo. Stoično vdano prenašajo trpljenje, o, kako so ubogi, ker ne poznajo prave vrednosti prenašanja bolečine — zaradi Sina božjega, ki nas je ljubil in je zaradi nas nosil bol. Ko bi mogel, bi potkal na vrata marsikaterga tržaškega Slovenca, ki sanja o nekrščanski popolnosti, nekrščanski moralni, nekrščanski rešitvi sveta, in bi mu dejal: Tovarš, motiš se; motiš se; vrnil si se na primitivno stopnjo naše četrti, tisočletju pred Kristusom. Vrni se, da ne bo ljubezen Boga samega zaradi tebe prodana za blato. In ko bi se tudi eden sam vrnil k pravemu življenju, bi slavil veselico nekje ob lepem tržaškem morju, iz pričanega veselja, da je svet spet postal boljši, ker se je dobri »pogan« vrnil iz brezplodne puščave. Ubogi, ubogi ljudje brez Jezusa in Marije!

Vladimir Kos S. J.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Novi dekan v Vipavi

Po smrti dekana Breitenbergerja je apostolski administrator msgr. Toroš imenoval za novega dekana v Vipavi g. Slavkoto Podobnika, ki je zadnja leta upravljal župnijo Vogrsko in Osek. Ustoličenje se je izvršilo zelo slovesno vpricho msgr. Toroša in številne duhovščine. — Novi dekan je tudi ravnatelj semenišča v Vipavi, kjer se je v preteklem šolskem letu šolalo nad 40 dijakov v zadnjih štirih razredih gimnazije. — Novemu g. dekanu, ki uživa ugled kot moder in goreč duhovnik, želimo vsi obilo uspeha.

Brezboštvo na šolah

Ponovno smo poudarjali v KG, kako načrtno širijo brezboštvo na šolah v Sloveniji. Nekateri profesorji hočejo biti pravi apostoli brezboštva med dijaki. Odlikujejo se predvsem taki, ki so nekoč bili verni,

a so pozneje odpadli in hočejo sedaj v isto nesrečo spraviti še druge, češ če smo mi nesrečni, naj bodo še drugi. V tem oziru gre glas o neki profesorici iz Nove Gorice, tov. A., da je ob koncu šolskega leta v razredu otrokom priporočala, naj ne molijo in naj ne hodijo v cerkev, češ da so stare marnje; naj rajši živijo v smislu socialistične morale, ki hoče, naj človek uživa življenje, dokler je mlad. V ta namen naj berejo knjigo Zgodovina seksualnosti. — Kot vidite, je to morala, ki jo poznajo tudi v Kongu, čeprav niso hodili v šolo k Marksu in k Leninu.

Šolska prireditve na Koroškem

Slovenske šole na Koroškem so tudi letos pripravile izredno bogato in uspešno zaključno šolsko prireditev. Vršila se je v nedeljo 4. junija v dvoranu Koncertnega doma v Celovcu. Pripravili so jo dijaki sami pod vodstvom svojih profesorjev, zlasti dr. Cigana, ki je naštel pevsko točko. Nastopili so vsi od prvošolcev do višješolcev 5. in 6. gimnazije. Med slovenske so vpletli tudi nekaj nemških pesmi in deklamacij. Akademije so se udeležili najvišji šolski in civilni zastopniki oblasti, med drugimi deželni glavar Wedenig s soprogo, poslanec dr. Weiss, kanonik dr. Blüml, šol. referent deželne vlade dr. Rudan. Prišli so tudi zastopniki iz Ljubljane in sicer predsednik Sveta za kulturo in prosveto republike Slovenije Kocijancič in pa generalni konzul Trampuž s soprogo. — Prireditve so dijaki naslednjo nedeljo ponovili v novi prosvetni dvorani v Skočjanu.

Umrl je katehet Anton Čadež

Dne 14. junija so pokopali v Ljubljani nekdanjega kateheta in biseromašnika Antona Čadeža. Pokojni je bil znan in dolgoleten katehet na ljubljanskih meščanskih šolah. O poučevanju krščanskega nauka je tudi precej pisal in sestavil več učbenikov. Zaradi svoje službe je bil znan širom po Sloveniji. — Ljubljanski škof ga je za zasluge imenoval za duhovnega svetnika. — Bog mu daj večni pokoj!

Pogostitev prvoobhajancev prekršek zoper javni red

Od pravadna je v navadi, da na dan prvega sv. obhajila pogostijo prvoobhajance v župnišču ali na kakem drugem kraju. Do sedaj je to šlo tudi v Jugoslaviji brez posebnih sitnosti. Letos pa oblasti zahtevajo, da mora župnik prej zaprositi za dovoljenje, ako hoče dati prvoobhajancem zajtrk. Sicer bo dobil denarno globo zaradi kršitve javnega reda.

Gospodje župani, ki služite komunizmu, ali ste tudi vi za tako svobodo in javni red? Gotovo ste, ker komunizmu služite, in z vami vsi tisti, ki so vas volili. Mi pa nismo in ne bomo.

Ustavljena gradbena dela na Goriškem

Na gradbiščih goriške pokrajine vlada že dalj časa zastoje. Delavci ne morejo nadaljevati z delom, ker jim primanjkuje cementa. Glavni tovarni Italcementi v Trstu in v Cedadu stavkata že skoro poldrugi mesec. Delavci cementa zahtevajo zmanjšani delovni urnik in izplačilo proizvodne nagrade, ki naj bo enaka 200 uram mezde. Dne 27. in 28. junija bodo v Rimu obnovili pogajanja med sindikalnimi organizacijami in delodajalci.

Zaključni koncert glasbene šole

V soboto 23. junija zvečer je bil v deželni dvorani v goriškem gradu zaključni koncert italijanske glasbene šole. Med učenci je tudi več otrok iz slovenskih družin. Nastopili so posamezni učenci in po kazali izredno zmoglost in napredek v klavirju, vijolini, klarinetu, violi, celotnem orkestru in solospievih. Med občinstvom je cerkveno oblast zastopal prošt msgr. Soranzo, svetno pa bivši župan Bernardis, prefekt ter drugi visoki predstavniki oblasti. Občinstvo je napolnilo dvorano in z velikim odobravanjem sledilo lepemu nastopu mladih gojencev. Zaključno izvajanje celotnega orkestra je vodil priznani dolgoletni profesor Rudolf Lipizer. Bivši župan Bernardis se mu je zahvalil za dolgoletno nesebično sodelovanje pri goriški glasbeni šoli ter povedal, da je ta nastop za prof. Lipizerja zadnji, ker stopi v zaslužni pokoj. Občinstvo je z ganotjem sprejelo to vest in z dolgimi aplavzi dalo priznanje zaslužnemu profesorju.

Obvezna oddaja pšenice

Goriški prefekt je odredil, da se mora zbrati v goriški pokrajini tudi letos kontingent pšenice in sicer v višini 32.000 stotov. V poštev pride 25 občin naše pokrajine. Največji delež bo morala doprinesiti gradska občina: 5913 stotov, za njo Skočjan 3.687 stotov, Krmin 3560 stotov, Ronke 2472 stotov, Romans 2261, občina Gorica bo oddala 543 stotov, Tržič 647, Sovodnje 144, Doberdob 127 in Števerjan 41 stotov.

Zita ni mogoče zamenjati z drugimi žitaricami. Zbiranje se bo začelo 3. julija in se bo zaključilo 31. avgusta. Kmetje, ki letos niso posejali žita, morajo vrniti ustrežno potrdilo kmetijskemu nadzorništvu najkasneje do 9. julija. Kdor ne bo oddal predpisane količine žita, bo kaznovan z najmanj dvakrat večjo globo kot je vredna količina žita.

Obnovljena zunanost cerkve sv. Ignacija

V teh dneh je cerkev sv. Ignacija na Travniku ujeta v železno ogrado, ker delavci obnavljajo njeno zunanost. Zdobila bo tako čisto novo lice in njen lep baročni stil bo prišel do vse večje veljave. Cerkev sv. Ignacija je bila dokončana leta 1725 na pobudo očetov jezuitov. Sedanja obnova zunanosti cerkve bo stala nad dva milijona in pol lir, katere bo krila deloma uprava cerkve sv. Ignacija, deloma pa ministrstvo za javna dela.

Šolski uspehi v Gorici

Na strokovni šoli v Gorici so izdelali v šolskem letu 1960-61 sledeči dijaki:

Cez I.A: Devetak Gabrijel, Devetak Ivan, Devetak Milan, Dušman Marij, Ferletič Jožef, Ferligoj Edvard, Kokoj Ivan, Komjanc Rihard, Koren Renat, Laurencin Marin, Laurencin Silvan, Leghissa Marij, Mersecchi Rudolf, Paulin Martin, Petejan Franc, Pittoli Silvan, Princič Zdenko, Sossi Bojan.

5 dijakov je bilo zavrženih; 12 dijakov ima popravne izpite.

Cez I.B: Battola Onelija, Braini Ana, Cibic Marija, Drufovka Tatjana, Ferletič Bruna, Hlede Marija, Miklus Jožef, Nanut Nadja, Ožbot Tatjana, Rutar Jolanda, Seculin Kašja, Zavavlav Nadja.

9 dijakov ima popravne izpite.

Cez II.A: Bulatti Marij, Ferletič Ciril, Ferletič Karel, Figelj Miroslav, Frandolič Branco, Gerget Gabrijel, Laurenti Tomaž, Petejan Jurij, PETERIN Danilo (odličnjak), PRESCHEREN Janko (odličnjak), Roner Marjan, Simčič Zvonko, Ursic Emil.

11 dijakov je bilo zavrženih; 9 dijakov ima popravne izpite.

Cez II.B: Batistič Aleksandra, Bensa Anamarija, Černic Marija, Cijan Milena, Devetak Livija, Fiegel Milojka, Gravner Sonja, Komic Alenka, Marusic Nadja, PAVLETIC Mirjam (odličnjakinja), Petejan Mirela, Skok Marija, Volcic Albina.

1 dijakinja je bila zavržena; 6 dijakinj ima popravne izpite.

Dopolnilna pojasnila k prosti izbiri zdravnika

S 1. julijem stopi v veljavo zakon o prosti izbiri zdravnika od strani zavarovancev INAM. Dne 21. junija so se zaključile prijave za izbiro zdravnika. V Gorici se je javilo 95% zavarovancev, ki bodo odslej hodili na pregled v zdravniški ambulatorij izbranega zdravnika. Zdravila jim bo pa še nadalje nudila lekarna INAM. Na sedežu INAM bo prav tako še nadalje zobozdravniška služba, specialist za oči, za kirurgijo, travmatologijo, za pregled nosečnic in za druge izredne slučaje.

Predpisano je še nadalje vidimiranje bolniške knjižice in sicer vsaka dva meseca kot doslej. V teku so pogajanja, da bi se te knjižice vidimirale vsakih 6 mesecev.

Kdor bi želel zamenjati zdravnika, mora zamenjavo javiti do 15. decembra. Kdor bi zamenjave ne javil, ostane njegova izbira zdravnika v veljavi tudi za naslednje leto.

Več slučajev poliomielitisa na Goriškem

V zadnjih dveh mesecih je bilo na Goriškem več slučajev poliomielitisa. Medtem ko je po vsej Italiji zelo padlo število drugih otroških nalezljivih bolezni, povzročajo slučaj poliomielitisa od leta 1956 dalje vedno večjo zaskrbljenost. Pretekli te-

LETOŠNJA REPENTABORSKA PRIREDITEV

Slovenska prosveta v Trstu se pripravlja na dvanajsti poletni tabor na Repentabru. Ti tabori so postali že tradicija, saj se zberejo tisti dan Slovenci s Tržaškega in z Goriške na tem prijaznem griču.

Letošnji tabor bo posvečen našemu domu, ki ga moramo ohraniti zdravega in pristnega, zastaviti moramo vse svoje moči, da bo ostal in postal zdrav in slovenski. Zato je na programu igra Janeza Jalna »DOM«, presajena na ta tla, domu posvečena beseda in pesem.

Prireditve bo 16. julija, v primeru slabega vremena pa 23. julija. To je vmesni čas, ko se bodo vrnila že romarji in preden odidejo drugi na izlet na Dunaj, ki ga tudi organizira Slovenska prosveta.

Vljudno vabimo Slovence in vsa društva, da bi rezervirali ta dan za na Repentabor in da tedaj ne bi bilo nobenih prireditev.

Otvoritev tržaškega velesejma

Predsednik vlade, poslanec Fanfani, je otvoril XIII. tržaški velesejem. Predsednik vlade je po pozdravu predstavnikov mesta, dvanajstih uradnih predstavnikov tujih držav, ki so zastopane na velesejmu, stopil v sejno dvorano, kjer se je vršila svečanost. Po nagovoru predsednika velesejma Sospisija in župana Franzila je predsednik Fanfani spomnil na besede, katere je izrekel 6. maja v Turinu, ob otvoritvi razstave ob stoletnici združenja Italije. Ob tisti priliki je dejal, da je politično in moralno združenje države trdno. Da pa bo država neranjiva pred kakršno koli razdiralno silo, je potrebno, da jo socialno in gospodarski izpopolnimo. Zato je potrebno razdeliti med vse državljane koristi skupnega napredka in sistematično odstranjevati po vsem ozemlju zaostala področja.

Ministrskega predsednika je pozdravil predsednik velesejma ing. Sospisio, ki je obrazložil tržaško delavnost in dejal, da je mesto znalo razložiti in razviti mnoge pobude, ki mu jih nudi njegov geopolitični položaj in naglasil, da je 83% tržaškega prometa usmerjenega proti inozemstvu. Najjasnejša priča obsežnih stikov, ki jih ima Trst z zunanjim svetom, predstavlja velesejem, ki ima 45% tujih razstavljalcev: Avstrijo, Jugoslavijo, Portugalsko, Češkoslovaško, Madžarsko, Romunijo, Libanon, Brazilijo, ZDA, Gabon, Kamerun in Madagaskar.

Jugoslavija na tržaškem velesejmu

Prvi dan na tržaškem velesejmu je bil posvečen Jugoslaviji, ki se skupaj z Avstrijo udeležuje tega velesejma od vsega početka. Na razstavišču so razstavljeni produkti poljedelstva, hranilne industrije, mehanične industrije, obrti in rude.

Jugoslavija se udeležuje tudi X. mednarodne lesne razstave. Ob priliki jugoslovanskega dne je g. Nikolaj Sušnjak, podpredsednik odbora za zunanjo trgovino v Beogradu in vodja jugoslovanske velesejske delegacije dejal:

den so bili sprejeti v goriško bolnico zaradi te bolezni trije fantje od 14 do 16 let. Eden izmed njih, 15 letni Tullio di Lenardo, je na posledicah te hude bolezni umrl v petek zvečer. Bil je dijak I. raz. znanstvenega liceja v Gorici in je dobro izdelal šolsko leto. Njegova smrt je globoko presunila njegove součence in povzročila zaskrbljenost in vseh družinah, kjer imajo otroke. Na higieniškem uradu so se že takoj v ponedeljek javili starši z otrok, tudi odraslimi, za cepljenje proti poliomielitisu. Higieniški urad je izdal priporočila staršem za večjo paznjo nad higieno in hrano zlasti v teh vročih dneh.

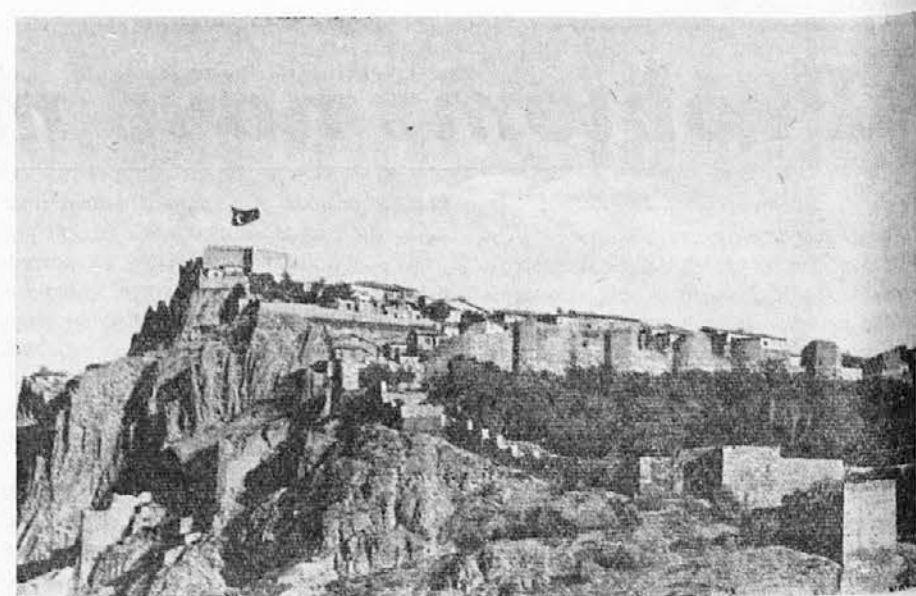
Izredna vročina tudi na Goriškem

Izreden val vročine je zajel tudi Goriško. Toploter se stalno suče nad 30 stopinj. Kdor le more, hiti k morju, kjer je v nedeljo kar mrgolelo kopalcev.

Brezplačni pregled živine v občini Števerjan

Pokrajinski živinozdravniški urad v Gorici obvešča kmetovalce števerjanske občine, da se bo vršil od 3. do 11. julija brezplačni pregled vse goveje živine, in sicer po naslednjem urniku: v ponedeljek 3. julija od 7. do 10. ure zjutraj na Sovenci in v središču Števerjana; v torek 4. julija v Ščednem; v sredo 5. julija v Grojni, Bukovlju in pri Aščevih. Nato bo sledil petdnevni odmor in bodo začeli s ponovnimi pregledi 10. julija, in sicer na Kržišču in 11. julija na Valerišču in v Uklancih.

Pregled bo izvršil priznani živinozdravnik dr. Vida.

Stari del turške prestolnice Ankare

ga dostikrat prejema od naivnih zapadnjakov, izrablja za širjenje brezboštva in svoje zgrešene ideologije.

To moremo opazovati tudi na Tržaškem. Ni se še dobro končala šola, že njegovi agenti skrbno zbirajo po šolah naslove tistih, ki imajo kakšne popravljalne izpite. Obljubljajo jim, da bodo prišli profesorji iz Ljubljane in jih bodo zastopali učili. Pravzaprav se bodo ti profesorji prišli samo kopat v morje. To priliko bodo izrabili, da pridejo v stik s tržaško mladino. Morda so kateri starši še tako nevedni, da bodo verjeli v »velikodušnost« ljujubljanskih profesorjev in ne bodo uvideli, da bodo prišli samo ponujati svoje brezboštvo in svoj komunizem.

Se bolj se zanimajo za dobre dijake in dijakinje. Zanje pripravljajo še več. Deset, štirinajst dni bodo lahko šli uživati vse dobrote raja onstran meje. Ker odlični dijaki niso vsi komunistični, se nekateri profesorji z vso spretnostjo trudijo, da bi spravili vse prve po razredih višjih srednjih šol na tisto potovanje. Ali se vsi starši teh otrok zavedajo, kaj pomeni odraščajočega človeka prepustiti izvežnim komunističnim agentom, da z njimi svobodno delajo, kar hočejo?

Vse se naši mladini ponuja zastoj. Kakšne nagrade pa bodo prejeli tisti profesorji, ki bodo prišli v Trst, da širijo komunizem med tržaško mladino? In kdo bo plačal stroške za veseljačenje po Jugoslaviji? Vse to bodo mogli plačati jugoslovanski davkoplačevalci, ki nimajo nobene možnosti, da bi se temu uprli.

Bruna Pertotova: »Moja pomlad«

V založbi »Mladike« je izšla pesniška zbirka mlade tržaške pesnice Brune Pertotove »Moja pomlad«. Toplo jo priporočamo vsem, ki jim je draga naša beseda in naš svet ob Jadranu. Knjiga je v prodaji v vseh slovenskih knjigarnah v Trstu in v Gorici in stane 350 lir.

Radio Trst A

Teden od 2. do 8. julija 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Ne bos, ne obute«. — Vera in naš čas. — 14.45 15 minut z Gorenjskim kvartetom. — 18.30 Glasbene slike: Ippolitov-Ivanov: Kavkaške skice, op. 10. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (40) »Pastir pa pase ovce tri«. — 21.30 Ravel: Kvartet za godala v F-duru.

Ponedeljek: 18.00 Italijansčina po radiu. 51. lekcija. — 18.30 Skladbe julijskih avtorjev: Tartini: Koncert za godala v D-duru. Variacije za violino na Corellijevo temo - Koncert v A-duru za čelo in godala. — 19.00 Znanost in tehnika: »Elektrošok rušuje razpadajoče temelje«. — 20.30 »Slavje v Piedigrotti« opera v treh dej.

Torek: 18.00 Radijska univerza: »Nova obzorja sodobne metalurgije: (7) »Čiščenje kovin v industriji«. — 18.30 Schubert:

Simfonija št. 5 v B-duru. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Za kulisami 2. svetovne vojne: (6) »Pripravlja se veliko izkrcanje«. — 21.30 Recital pianista Andorja Foldesa. Na sporedu so Bachove, Beethovneve in Brahmsove skladbe. — 22.00 Poezija starodavnih orientalskih ljudstev: (8) »Tibetanske pesmi iz davnine«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 Operne uverture in medigre. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 21.00 »Blizu in težko«, radijska drama v osmih slikah. — 22.30 Walton: Koncert za violino in orkester.

Četrtek: 18.00 Predavanje: »Francoska tujca legija«. — 18.30 Haendel: Dva koncerta Grossa v F-duru, op. 6 št. 2 in št. 8. — 19.00 Širimo obzorja: (7) »Ljubezen do narave pri Skandinavcih«. — 20.30 Simfonični koncert Orkestra tržaške Filharmonije. — 22.15 Umetnost: »Zgodovinska razstava Risorgimenta na Turinski Italija '61«.

Petek: 18.00 Italijansčina po radiu. 52. lekcija. Pripravil dr. Janko Jež. — 19.00 Sola in vzgoja: »Gremo na počitnice«. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 »350 letnica kronanja švedskega kralja Gustava Adolfa II.« — 22.15 O slovenski klavirski glasbi: (12) »Mirca Sancin, Herbert Svetel in Bogo Leskovic«.

Sobota: 15.30 »Obisk za Daniela«, radijska drama. — 18.00 (4) »V mrzlejših morjih živijo«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Slovenski oktet. — 21.00 »Roki«, radijska igra.

OBVESTILA

DUHOVNE VAJE za fante bodo v Sirotišču sv. Družine v Gorici od 16. avgusta zvečer do 19. avgusta zjutraj. Vodil jih bo p. Ciril Demšar iz Dunaja. Prijave do 10. avg. v Sirotišču, Via don Bosco 32. Gorica.

SOLSKI SKRBNIK sporoča: Vladni generalni komisariat je razpisal natečaj za sestavo učbenikov za osnovne šole s slovenskim učnim jezikom tržaškega ozemlja.

Razpis je na ogled na šolskem nadzorništvu - ul. L. Frausin, 12, na didaktičnih ravnateljstvih in na ravnateljstvih za srednje šole s slovenskim učnim jezikom.

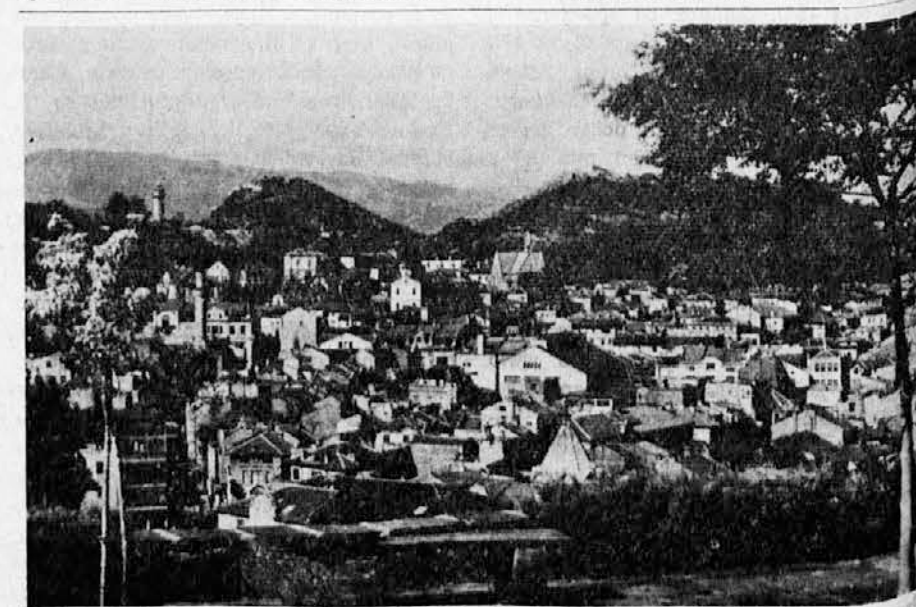
DAROVI

Za Katoliški dom: N. N. 5.000; N. N. 10.000; Marta Grbec 1.000; goriška Slovenka 2.000; Marija Leban 2.000; Goričan 1.000; družbenica N. N. 2.000; Kristina Cel 1.000; N. N. za uspeh šmarnic pri Sv. Ivanu 10.000; poverjenica M. C. 16.000; U. Z. 5.000; M. R. 1.000; Jože Vošnjak, Koroška 11.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Med zelenjem se nahaja Plovdiv, znano mesto v Bolgariji